

Uroczyste odsłonięcie tablicy informacyjnej
przy Rondzie Polonii Mandżurskiej,
Szczecin, 6 marca 2015 r.

Pod koniec XIX wieku ruszyła budowa Kolei Wschodniochińskiej, co przyciągnęło pracowników z różnych zakątków świata. Większość zatrudnionych stanowili Polacy, którzy przyczynili się do powstania i rozbudowy wielokulturowego wówczas miasta Harbin, nazywanego „zaamurskim Eldorado”. Pomimo konfliktów politycznych, niepokojów wojennych poza Harbinem, a potem okupacji japońskiej Polacy wspominają życie w Chinach jako piękne i tęsknią za tym miastem.

Po II wojnie światowej większość Polaków wyjechała do Polski, swojej nieznanej ojczyzny. Osiedlali się w całym kraju, w większości na odzyskanych ziemiach zachodnich. Duża grupa zamieszkała w Szczecinie.

W 1957 r. przy Zarządzie Głównym Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Chińskiej w Warszawie powołano koła terenowe, m.in. w Szczecinie. W 1988 r. powstał Klub Harbińczyków, który istnieje do dnia dzisiejszego. W 2013 r. uroczystie obchodziliśmy 25-lecie działania naszego klubu. Dwa lata temu, z inicjatywy członków, małe rondo u zbiegu ulic Bogumiły i Spółdzielczej otrzymało nazwę Polonii

Mandżurskiej, a 6 marca br. została odsłonięta tablica informacyjna, ufundowana przez harbińczyków, aby miasto pamiętało o ludziach, którzy przeżyli na Dalekim Wschodzie wiele lat, ale nie zapomnieli o swej ojczyźnie i po przyjeździe czynnie włączyli się do odbudowy zniszczonego kraju.

Uroczystość rozpoczęła się od krótkiego przemówienia prezesa Klubu Leonarda Spychalskiego (zm. 15 maja 2015 r.), a najstarsza harbinka Rozalia Tyka wspominała o Polakach, którzy, żyjąc w Mandżurii, robili wszystko, aby stworzyć tam namiastkę swej ojczyzny.

Następnie w Książnicy Pomorskiej odbyła się konferencja, na której prof. Adam Winiarz z Lublina, wielki znawca i miłośnik Dalekiego Wschodu, wygłosił referat pt. „Zarys dziejów i dokonania Polonii Mandżurskiej w latach 1897–1949”.

W drugiej części konferencji Rozalia Tyka, Leonard Spychalski, Romuald Oziewicz, Jerzy Czajewski oraz inni członkowie Klubu opowiadali o życiu, przyjaźniach z Chińczykami, Rosjanami i wieloma innymi nacjami mieszkającymi w Harbinie.

Na spotkaniach Klubu Haribińczyków najstarsi członkowie opowiadają o swej młodości i przekazują drugiemu pokoleniu harbińczyków najciekawsze

wspomnienia, abyśmy nie zapomnieli o naszej „drugiej ojczyźnie”.

Eleonora Jakubiak-Adamczyk
Elżbieta Sikorska

Promocja tomiku Huang Lihaia pt. *Kto biegnie jeszcze szybciej niż błyskawica* i otwarcie wystawy rzeźb Xiao Tiana,
Uniwersytet Gdański, 5 maja 2015 r.

W dniach 5–7 maja br. gościliśmy na Uniwersytecie Gdańskim chińskiego poetę Huang Lihaia i rzeźbiarza Xiao Tiana. Ich wizyta była związana z promocją tomiku poezji Huang Lihaia, który został wydany nakładem Wydawnictwa Uniwersytetu Gdańskiego we współpracy z Flower City Publishing House z Kantonu, a także z wystawą zdjęć prezentujących rzeźby Huang Lihaia. Wiersze Huang Lihaia przełożyła na język polski prof. Wu Lan, a wydanie zostało wzbogacone fotografiami Przemysława Rybińskiego. Zarówno promocja tomiku, jak i otwarcie wystawy odbyły się w Bibliotece Głównej Uniwersytetu Gdańskiego 5 maja br. Wydarzenia te zgromadziły wielu gości, zarówno władze i pracowników naukowych Uniwersytetu Gdańskiego, studentów, jak i gości spoza uczelni. Centrum Studiów Azji Wschodniej UG reprezentowały przewodnicząca Rady Naukowej prof. Ewa Oziewicz i Ewelina Kuligowska.

Spotkanie prowadził dziekan Wydziału Prawa i Administracji UG prof. Jakub Stelina. Jako pierwszy zabrał głos

prorektor UG prof. Józef Arno Włodarski, który powitał zgromadzonych gości i wskazał na różne aspekty współpracy Uniwersytetu Gdańskiego z uczelniami chińskimi. W dalszej kolejności wystąpił Akademicki Chór Uniwersytetu Gdańskiego, który wykonał cztery utwory, w tym dwa w języku chińskim.

Huang Lihai i Xia Tian w swoim wystąpieniu opowiedzieli o zwyczajach panujących w Chinach, o roli poezji w Państwie Środka i postrzeganiu świata oczami Chińczyków. Ich wypowiedź wzbudziła duże zainteresowanie publiczności i w dyskusji padło wiele pytań skierowanych do prelegentów.

Bardzo interesujące było również przemówienie polskiego poety Adama Zagajewskiego, który jest autorem przedmowy do polskiego tłumaczenia poezji Lihaia. Adam Zagajewski przedstawił historię swojej znajomości z Lihaiem, a także przybliżył zebrany jego poezję, jej tematykę i cechy wyróżniające. Obaj poeci poznali się w marcu 2014 r. w Kantonie, kiedy Zagajewski odbierał ustanowioną przez Lihaia Międzynarodową Nagrodę Poetycką – Po-